

בית נאמן

שיעורו השבועי של מרן ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז שליט"א

בית הכנסת "אהבת התורה - איש מצליח"
רחוב הרב עוזיאל 43 ב"ב.

בשעה 21:30

מוצאי שבת פרשת קדושים, ד' באייר תשפ"ד
נושאי השיעור:

ניתן לשמוע
בשידור ישיר את
שיעורו של מו"ר שליט"א
בערוץ קול ברמה.
או ב'קו בית נאמן':
079-9270505

א. רבי זקן מאזוז זצ"ל. ב. רבי שאול הכהן זצ"ל. ג. הקמת המדינה היא חיוך מהקב"ה. ד. לברך ברכת "שהחיינו" בימי ספירת העומר. ה. להיכנס לדירה חדשה בימי הספירה. ו. תספורת בימי הספירה, ומה הדין בבבלי הברית ובבר-מצוה. ז. מדוע מותר לשמוע שירים בערב שבת אחר חצות? ח. פטירת תלמידי רבי עקיבא.

זה שקנה חכמה

א. שבוע טוב ומבורך. אתמול - ב' באייר - היתה אזכרה של רבי זקן מאזוז. רבי זקן מאזוז נולד בשנת תרי"א (בג'מטריא תורה), ונפטר בשנת תרע"ה. עברו מפטירתו מאה ותשע שנים, ובתקופה האחרונה העלו את עצמותיו לטבריה. הוא נולד בג'רבה ברובע הקטן, ולא היה תלמיד חכמים גדולים שילמדו אותו, היו חכמים אבל לא כל כך. אבל אביו היה עשיר, שמו כמוס מעתוק מאזוז, והוא שכר לו רב מיוחד שילמד אותו. והרב הזה היה גאון לפי כל קנה מידה, שמו רבי חיים כהן¹. רבי

1. מחבר ספר לב שומע על כללי התלמוד, מלא בקיאות עצומה. היה לי תלמיד שלמד בג'רבה לפני ששים שנה, והוא למד אצל רבי חיים מאדאר, כשמדברים על ספר לב שומע היה אומר לי: "גול" (גימ'ל רפיה). הכוונה שהוא ענק בתורה. אמרתי לו: מי אמר לך את זה? אמר לי: ככה מורי רבי אומר. יש לו עוד ספר על תרי"ג מצוות. הספר הגיע לרוסיה לרבי חיים ברלין (הבן של הגצ"ב), והוא כתב לו מכתב מלא שבחים. אמר לו איזה ספר יפה, וכתב לו כמה הערות. זה נדפס פעם אחת בספר נדיר (בסוף ספר קנה אברהם, בקונטרס דברי משה דף ע"ו ע"ב), והדפסנו את זה פעם נוספת בספר לב שומע חדש שיצא בהוצאתנו (בקונטרס בסוף הספר עמ' ל"ג, ובמהדורא חדשה בהקדמה עמ' 49).

ורבי חיים כהן הזה לא הייתה דרכו פשוטה, הוא היה בג'רבה, ובג'רבה אין להם כסף. מי שרוצה לקבל כסף, ייעוץ לעולם הבא, אולי יתנו לו כמה גרושים... אז מה הוא עשה? העשיר הזה שתמך בו - כמוס מעתוק מאזוז - אמר לו: בוא אתי ללוב, אני קונה משם סחורות ומוכר אותם ומרוויח, ואתה תהיה שותף אתי. "בצל החכמה בצל הכסף" (קהלת ז' ב'), אם אני מרוויח מאה, אתן לך חמשים בשבילך, ועשה כך. אחרי שהוא השתפף, אמר לו: אתה יכול לנסוע לבד, ואנחנו נתחלק. אם אני יכול לנסוע בקלות - למה לא? אבל אם אני טרוד, אתה תלך, תביא לי כסף ונתחלק בו. פעם אחת כשהוא היה בלוב, והיו לומדים שם גמרא כל בוקר, "ארבע אמות הלכה" (כמו שלמדו בג'רבה עד היום הזה), התקשו מאד בקטע אחד ולא הבינו אותו. אמר להם רבי חיים: מחילה מכם, אתם לא יודעים לפסוק נכון! הפיסוק הוא ככה וככה, והכל מואר כשמש. אמרו: גאון שכמוך יושב בפניה? אתה תהיה בראשו ותדריך אותו. יש לנו רב גדול שהוא פוסק הלכות - רבי אברהם חיים אדאדי, אבל בפרוש ובעיון הגמרא אתה נפלא. שמו אותו בראשם וכבדו אותו. וכשעלה לארץ ישראל רבי אברהם חיים אדאדי בשנת תר"ל (הוא נפטר בתרל"ד), הם מינו אותו רב עליהם בלוב. והוא כתב כמה ספרים, והודות לעשירים שתמכו בו הייתה לו אפשרות להדפיס כמעט את כולם (לא את כולם ממש, היה חסר ספר שהדפיסו אותו בג'רבה יותר מאוחר - שו"ת דבר המשפט). אבל היו אנשים פשוטים בלוב שאמרו: מה זה? אין לנו יותר חכמים בלוב, עד שמביאים משהו מג'רבה? אז שרו עליו שיר: "זר בי ימשול". מה זה זר בי ימשול? ג'רבי ימשול... וכי ג'רבי ימשול בנו? זה סיפור שכתב רבי בוגיד ע"ה בהקדמה לספר פרחי כהונה (ח"ב), הוא כתב אותו בערבית ואני תרגמתי אותו לעברית (ובתולדות המחבר בספר לב שומע). ופעם אחד (לובי) אמר: זה לא נכון, השיר הזה "זר בי ימשול" כבר נדפס שלושים שנה לפני שהגיע רבי חיים ללוב, בשנת תרי"ב כבר נדפס השיר הזה, אז איך אתה כותב דבר כזה? ולא נחה דעתו עד שאמר: "זעום בו וידום". מי שכתב סיפור כזה "זעום בו וידום", עשה אותי שטן - "חסום פי שטן ואל ישתין עלינו, זעום בו וידום. ויעמוד מליץ טוב לצדקנו, הוא יגיד יושרנו...". לא עניתי לו. עברו מאז כמה שנים, כל הזמן היה כותב לי שאלות, מאז הוא הפסיק לכתוב

זקן מאזוז כתב ספרים בהלכה, אולי ארבעים ספר. מוה"ר רבי כלפון ע"ה כתב תמצית מהלוחיה שלו ביום ב' באייר תרע"ה (בקונטרס "אבל משה"), אמר כל הצבור באו שם. ובעיר 'טיטאוין' (עיירה קטנה באיזור) הגיע לשם ארבה, והמושל גזר עליהם לגרש את הארבה. אמר להם: אתם תגרשו את הארבה, כל יהודי יקח לו כלים וירעיש עד שהארבה ילך. אבל בשעה שהיה רבי זקן בחיים, הוא היה הולך למושל ואומר לו: ביום שבת לא נוכל לעשות את זה. ועכשיו רבי זקן נפטר, מה הם יעשו? היה שם חכם אחד, שמו רבי דוד כהן, הרים עיניו לשמים ואמר: רבון העולמים, אם זכותו של הרב חשובה בעיניך לא ישאר מהארבה מאומה, ככה הוא התפלל. למחרת הארבה נסע לגמרי, לא נשאר כלום! אמרו: מה זה? זה בזכות הרב. ויש על זה עדות של דיינים שלקחו עדות על זה, ונדפסה העדות באיזה ספר בג'רבה מלפני מאה שנה [בהקדמת ספר שפתי צדיק]. כתבו שם שהרב רבי דוד כהן התפלל שהארבה יעוף ועף.

ואני הפסקתי לענות... אבל אני אומר לכם תשובה. קודם כל, אני לא אמרתי את הסיפור הזה מלבי, אלא כתב אותו רבי בוגיד סעודון ע"ה שהיה רב ראשי בג'רבה, והיה צדיק ועניו שאין כמוהו בעולם. עניו מאד היה. אם הוא כתב את הסיפור הזה, בודאי הוא שמע אותו מרבותיו. ורבו היה רבי חויתא ע"ה שהיה קרוב משפחה של רבי חיים כהן, אז הוא לא כתב הסיפורים האלה סתם. וכנראה הכוונה היא שאמנם חברו את השיר הזה לפני כן, אבל כאשר בא רבי חיים כהן היו שרים לו במוצאי שבת כדי להכעיס אותו - "זר בי ימשול" - ג'רבי ימשול". זה הכל. אני לא כתבתי את זה מלבי.

ורבי בוגיד כתב: אם אדם יש לו אבן טובה, יש לו יהלום שהגיע מהונו קונג, או מג'רבה, או מאיזה מקום בעולם, האם ירד ערכו של היהלום בגלל שהגיע מעיר אחרת? יהלום זה יהלום. "מרגלית בכל מקום שהיא נמצאת, היא מרגלית" (מגילה דף ט"ו ע"א). מה אתם רוצים ממנו? מה הטירוף הזה? הוא חכם? הוא פוסק? הוא פוסק. הוא בעל זיכרון? הוא בעל זיכרון. אפילו ברוסיה הרחוקה מעריכים אותו, ואתם תדברו עליו? שנת חנם שיש בעם ישראל איזמה, בין חארה כבירה וחארה צגירה יש שנאת חנם. ובין החארה הזאת והחארה הזאת ובין לוב יש שנאת חנם. למה זה? הרי כשגיעה הילולא דרבי שמעון, באים לג'רבה מלוב אלפי אנשים ותורמים בעין יפה, אז למה אתם תחשדו בו 'ג'רבי ימשול'? הוא לא מושל. אין דבר כזה. אם אנתנו נפסיק את השנאה, מזמן הגאולה הייתה באה. כתוב בספר חסידים (סימן ר"ט) שמעולם לא יעשו אומות העולם רעה לישראל, אלא אם כן יעשו ישראל רעה זה לזה. אם הם עושים רעה אחד לשני, אז אומות העולם יעשו יותר. נפסיק את המלחמות האלה, נפסיק את השנאת חנם, נפסיק את הבערות הזאת. זאת בערות! והכל בא מלבן הארמי שירימה את יעקב אבינו. יעקב אמר לו: "ברחל בתך הקטנה" (בראשית כ"ט, יח), ואחר כך הביא לו את לאה, ואחר כך היו יוכיחים בין שתי הנשים - "ותקנא רחל באחותה (שם ל', א), והבנים רבו אחד עם השני. אם לא עשה את זה, אלא היה מביא לו את רחל, והיא בסך הכל ילדה שני בנים. יש שני אחים ונגמר. עכשיו כל אחד שואל את חברו: מאיפה מוצאך? מה אתה? מאין תבוא, מה ארצך, ואי מזה עם אתה" (יונה א', ח).² מאיזו קהילה אתה? אסור לעשות את זה.

אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה העומדים [בין באויר] בין בים ובין ביבטה המקום ירחם עליהם ויציאם מצרה לרוחה ומאפלה לאורה ומשעבוד לגאולה השתא בעגלא ובזמן קריב ונאמר אמן. ובכללם לכל חיילי ישראל היקרים המוסרים נפשם חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלקינו.

עיצוב גרפי: תיאור 050-2738858

הדלקת נרות	מוצ"ש	ר"ת
18:56	20:12	20:50
19:13	20:14	20:47
19:04	20:15	20:47
19:11	20:12	20:45

הארבה שמע אותו כנראה... אמר: מה אני עושה, אחרי שנפטר להם רבי זקן אני אוסיף להם צרות?! אז הוא ברח...

הזכות הגדולה ביותר

ב. רבי זקן כתב הרבה ספרים בהלכה ובאגדה, אבל לא כל כך מסודר, באמצע ההלכה הוא כותב: "ובזה פירש ידיד נפשי חכם ונבון **רבי אברהם**" (יש לזכור יחיד שמו רבי אברהם), פירש פסוק מיוחד על פי המדרש. הלכה ואגדה, אגדה והלכה, אדם לא יודע למצוא את ידיו ואת רגליו. פעם כתבתי עליו מאמר באור תורה (סיון תמוז תש"ם) ואמרת שדאי שיעבדו עליו תלמידי חכמים, ויסדרו את זה. כמו ברית כהונה של רבי כלפון, מסודר להפליא. אורח חיים לבד, יורה דעה לבד, הלכות גיטין לבד, לא מעורבב. והתחיל תלמיד אחד בישיבה לעשות את זה ולא יכול היה להמשיך, הפסיק. אם יש היום כמה תלמידי חכמים שיכולים לסדר את זה שייסדרו. הרבה חושבים, איך ישתמעו דבריהם בעולם? על ידי שהם יחברו חיבורים. לא ככה, להיפך! **כשאתם מקיימים מקחם של הראשונים, זו הזכות הגדולה ביותר.** יהיו הספרים של רבי זקן מחולקים, אורח חיים, יורה דעה, אבן העזר, חושן משפט, חידושי ש"ס, חידושי תנ"ך, ולא בערבוביא שלמה. לא עושים ככה.²

לבו כלב האריה

ג. אחריו ביום ששה באייר זה יום הפטירה של **רבי שאול כהן ע"ה**. מחבר ספר "**לחם הביכורים**" כללי הדקדוק, וספר "**בינה לעתים**" כללי העיבור, ועוד כל מיני ספרים יקרים ומתוקים מדבש. ומהם הוא הוציא רק שניים בחייו. ספר "**נתיב מצוותיך**" על האזהרות, ועוד ספר **פירוש על סליחות ג'ר"ב**.³ הוא היה [רב ראשי] ברובע הקטן בג'ר"ב, והייתה לו חנות, כי

2. הלואי דברי היו נשמעים. קודם כל למצוא תלמידים שיכולים לעשות, לא כל אחד ואחד יכול לסדר. יש ספר פרחי כהונה חלק ב' הפכו את הכל, ערבבו את הכל, שיענו את הקוראים. פעם אחת כתוב: הרב המחבר זכרנו לברכה נולד בשנת תרנ"ב, ואחרי דף אחד כתוב שם: הרב המחבר זכרנו לברכה נולד בשנת תרס"א. איך יכול להיות שהוא נולד בתרנ"ב ונולד בתרס"א? נולד בתרנ"ב, ואחר כך נשאר במעי אמו עוד תשע שנים, ובתרס"א נולד עוד פעם?!... אלא אלו שתי הקדמות על שני ספרים, וערבבו אותם. בהתחלה ראיתי את הספר הזה במהדורא חדשה עם הוספות מכתבי יד, שמחתי עליו שמחה רבה, אחרי ששמחתי עליו, ראיתי שהעורך הזה לא ערך טוב, אנשים חושבים: אני לא מחבר, אני רק עורך. אבל צריך עורך טוב, לא עורך שמשגע פילים... אתה עורך? אתה מבלבל ומערבב את הכל! ככה יש ג'ר"באים שלא יודעים לערוך ספר. היה דבר כזה גם כן בסוף פרחי כהונה חלק ב' בדפוס של ג'ר"ב, יש שם קונטרס "מעט מים" וכתוב המחבר "מעט מים" רבי מימס מאמו. **מים ר"ת מימס מאמו.** ואחרי יש קונטרס אחר, "בני מכיר". מכיר זה ר"ת רבי כמוס מאמו. מימס מאמו ורבי כמוס אלו שני אנשים? אבל בשיהם כתוב שהמחבר נפטר בז' בסיון תש"ז, באותה שנה, אותו יום, הכל אותו דבר. המחבר הזה היה בוחן את התלמידים בישיבות בג'ר"ב וגם השני ככה. שניהם אותו מקצוע, שניהם אותו מבחן, ושניהם משפחת מאמו, רק אחד מימס מאמו והשני כמוס מאמו, ומתו שניהם באותו יום ושניהם בוחנים! איך זה יכול להיות?! אלא זה אותו חכם. כמו רבי כמוס מאמו, אבל "כמוס" בג'ר"ב נעשה "כמימס", ו"כמימס" נעשה "מימס", ומזה בא מעט מים, כי מים ר"ת מימס מאמו, ומכיר ר"ת רבי כמוס מאמו. תודה רבה... למה לא תכתבו בהקדמה שזה אותו המחבר?! למה תבלבלו את המח של הקורא?! יבוא אחרי מאה שנה בבליוגרף ויאמר: כנראה אלו שני אנשים, אחד שמו רבי כמימס ואחד שמו רבי מימס. לא ככה עושים. תלמדו לדייק. כשאתה נמצא בג'ר"ב, אתה יודע פשוט שמימס וכמוס היינו הך, אבל בעולם הרחב לא יודעים את זה, חושבים שאלו שני אנשים. אתה עשית עבודה? ערכת ספר? תודה רבה על העריכה. אבל תביא לאדם שהוא חכם ומבין, שיתקן לך את השגיאות שלך. ככה השגיאה במעט מים ובני מכיר, ככה השגיאה בתולדות הרב המחבר, המחבר זה רבי חותית ע"ה והוא נולד בתרס"א, והמחבר השני נולד בתרנ"ב, והעורך "כורכר" ואוכלן בבת אחת ליקיים מה שנאמר על תרנ"ב ותרס"א יאכלוהו... עשה ממנו 'טרשי'... לא ככה עושים. הג'ר"באים האלו חסר להם הרבה מוח להוציא דבר נכון... אינם יודעים להוציא דבר נכון. יודעים רק לפלפל - אמרת ככה? אני אפילו לך את הקושיא. אתה אמרת תירוץ? אני אפילו לך את התירוץ. אל תפיל! תביא לנו מה שכתבו הקודמים בסדר ומשטר.

3. הסליחות של ג'ר"ב מיוחדים במינם, אין כמום בעולם רק בג'ר"ב ולוב. (פעם ג'ר"ב ולוב היו מדינה אחת). והסליחות האלה כל כך מתוקים, מלאים אמונה ובטחון, אומר שם: רבוננו של עולם, כמו שראינו שהפלת את מלכות מצרים, ומלכות אשור, ומלכות בבל, ככה תראה לנו גם את הנפילה של כל המלכויות ששונאים אותנו, תתן לנו חיים טובים. אתה קורא ואתה מצטמרר. וזה לא שיר שלהם, אלא של רבי יהודה הלוי, אבל הוא לא נכנס בשום ספר, רק **בסליחות "שפתיה רבונה"** של ג'ר"ב. מי שקורא את הפיוטים האלה שערותיו סומרות. סומרות ממש. ויש שם עוד שיר - "**שלושת ישיני חברונה, צעקו לשוכן חביונה, אולי ישובב לציונה, פזורים אנה ואנה**". "שלושת ישיני חברונה" - מי הם הישינים בחברון? אברהם יצחק ויעקב,

הוא לא מתפרנס מהתורה. וכשיש בעיות עם הקהילה שלו, אז הוא הולך להגן על הקהילה שלו. היו באים עשרה רבנים מהרובע הגדול, והוא יחיד. יום אחד בא אחד מהרבנים של הרובע הגדול, הסתכל עליו בחדר שלו וראה מה הוא כותב, והוא כתב אז פירוש על הסליחות, יצא לחבריו ואמר להם: טפשים שכמותכם! **יש פה אריה, הוא מחבר ספר על פיוטים, ואתם עושים ויכוחים של שטות?!** ובסופו של דבר הוא ניצח. אחד מול עשרה איש, והוא ניצח את כולם. פעם הרבנים של תונס כתבו לפרנסי הקהילה: אם אתם לא נותנים לרבי שאול את מה שמגיע לו, אנחנו ניקח כסף מבית הכנסת העתיקה שלכם וניתן לו! תיזהרו, אל תשאירו אותו ככה ברעב! (עיין בספר מגדולי ישראל ח"א עמ' של"ט ואילך).

אלמלא המריבות, הייתה הגאולה צריכה להגיע

ד. ופעם אחת רבי שאול הלך בדרך, ושמע הכרזה ברחוב מטעם הממשלות של צרפת וחברותיה שאין זכות לאף אחד בעולם להשתמש בחבירו כעבד, אין יותר עבדות בעולם.⁴ רבי שאול שמע את הדברים, והתחיל לבכות מאין הפוגות. בוכה ובוכה ובוכה. כולם אמרו: למה הרב שלנו בוכה? הלכו אחריו הביתה וראו אותו עוד בוכה. אמרו לו: הרב, למה אתה בוכה? יש לך עבדים? יש לך משרתים שכואב לך שיברחו לך? אמר להם: תראו רבותי, **אלה העבדים השחורים - "אלוצפאן" - חלה עליהם קללת נח, "עבד עבדים יהיה לאחי"** (בראשית ט' כ"ה), והגיע זמנם להשתחרר, ואנחנו בני אברהם יצחק ויעקב, אלפיים שנה בגלות ואין לנו מנוחה! **והתחיל לבכות עוד פעם עד שנרדם.** אחרי שנרדם, הרבנים אמרו לאשתו: גברת, רבנית, שימי לב שהרב לא יגוע מרוב הבכיות שלו, תשגיחי עליו. אמרה להם: טוב, אני משגיחה עליו. השגיחה עליו, ובאמצע הבכי והחלומות שלו, ראתה אותו מחייך. איך אתה מחייך? מה ראית בחלום? חתה עד שקם, ואמרה לו: רבי, ראית בחלום משהו? אמר לה: כן, **ראיתי בשורה טובה, אמרו לי שעוד כמה דורות הקב"ה יגאל את עם ישראל.** אמרה לו: מתי זה יהיה, בימי בנך? (יש לו בן יחיד, ושמו משה), אמר לה: לא. שאלה אותו: בימי נכדיך? אמר לה: לא. **בימי הדור הרביעי? אמר לה: כן, אני מקווה שזה יהיה ככה. וככה היה, בדור הרביעי שלו קיבלנו מדינה קטנה.** אבל היא מלאה אויבים מבחוץ ומבפנים, מה לעשות?! **במקום לחנך את הבנים שלנו באהבה, בחבה, באחוזה ורעות, אנחנו עושים מריבות כמו ילדים קטנים, ויותר גרוע מילדים קטנים. אבל אלמלא המריבות האלה, הייתה הגאולה צריכה להגיע.** ואת זה לא אני אומר, אלא אמר את זה הגרי"ז מבריסק (רבי יצחק זאב הלוי סולובייצ'יק בנו של רבי חיים מבריסק) שתקומת המדינה היא הייתה "חיוך" מאת הקב"ה, ובגלל שבאו החילונים קלקלו את הכל (הו"ד בספר "בין ששת לעשור" עמ' קמ"ה). אלמלא קלקלו, היינו מזמן נמצאים בבית המקדש ומלך המשיח, וכל אלה השונאים אותנו עפו, ולא נשאר אף אחד.

הקמת המדינה זה מעשה הקב"ה

ה. אז רבי שאול נפטר ביום ששה באייר תר"ח. ואני חושב שאמרו לו **בחלום: עוד מאה שנה מהדור שלך יבוא משיח. כי משה באייר תר"ח עד חמשה באייר תש"ח זה מאה שנה.** ולכן הוא אמר שבדור הרביעי אולי יראו משהו, אבל בניו ובני בניו לא יראו, כי מאה שנה אחרי פטירתו מסתמא שלושה דורות הלכו. אבל צריכים להאמין. יש כאלה אומרים שכל המדינה הזאת כולה מעשה שטן, ואסור לומר ככה! זה לא מעשה

הם קבורים בחברון, "צעקו לשוכן חביונה" - תצעקו לשוכן שמים. "אולי ישובב לציונה" - יחזיר לציון "פזורים אנה ואנה". ואחר כך משתפך הפייטן (לא ידוע מי זה הפייטן) כמה סבלנו בגלות, וכל אחד עושה חשבון של הגאולה מתוך ספר דניאל, ועובר התאריך ההוא, ועובר התאריך השני, ועובר התאריך השלישי. למה?! אתה קורא את הפיוט הזה, ואתה לא יכול בלי לדמוע. אם יש לך לב של בן אדם, אתה בוכה. יש שם פיוטים נפלאים שהיום מכירים אותם רק יוצאי לוב וג'ר"ב. אומרים שיוצאי לוב עושים בהם מנגינה יפה מאד (ואני לא זכיתי לשמוע), ויוצאי ג'ר"ב קוראים אותם כמו פתח אליהו... מהר מהר וגמרנו. אבל מי הסביר את הפיוטים האלה? רבי שאול כהן.

4. אמנם זה היה יותר מאוחר, עשה אותו אז אחד מאמריקה בשם אברהם לינקולן, והוא נרצח על זה, הרגו אותו. אבל עוד עשרים ושלושים שנה לפני כן, היה כרוז כזה של מדינת אירופה.

שטן! כתב חכם חרדי בשו"ת לב אברהם (סי' קכ"ט, והבאתי אותו בהקדמה לספר מלל לאברהם עמ' 12): מה אנחנו דנים אם זה מעשה שטן או לא מעשה שטן? עובדה, שבעה מיליון יהודים שיהיו בריאים נמצאים בארץ ישראל, איך אתם מסבירים את זה? לא, זה מעשה שטן! ומעשה שטן עד מתי? שמונים שנה?! ככה אתם חושבים שהכל מעשה שטן? זה לא מעשה שטן, אלא זה מעשה הקב"ה לעודד את עם ישראל. **אולי עוד לא הגיע ממש זמן הגאולה, אבל לפחות לעודד אותם.**⁵

אסור להתיימש מן הגאולה

1. תתארו לכם אם לא הייתה קמה מדינה, והיינו כולנו טובעים בשואה הנוראה והאיומה, לא היה נשאר מעם ישראל פליט ושריד! הרבה היו עוזבים את התורה, אומרים מה הסוף שלנו? חיכינו אלפיים שנה בשביל שישרפו אותנו באש הנאצים הארורים האלה?! אבל הקב"ה אמר להם: לא, "יש שכר לפעולתך נאום ה' ושבנו מארץ אויב, ויש תקוה לאחריתך נאום ה' ושבנו בנינו לגבולם" (ירמיה ל"א ט"ו-ט"ז). אסור להתיימש מן הגאולה. ולכן ביום חמשה באייר מי שרוצה לומר וידוי שיאמר, ומי שרוצה לומר הלל שיאמר, אבל מי שיאמר הלל עם ברכה זה אסור. כי בעוונות אין לנו על מה לברך. יש חילולי שבת שאין כמותם, יש מריבות בעם ישראל, יש ויכוחים. לפחות שלא יהיו חילולי שבת בפומבי (מי שמחלל, יכנס בתוך מערה ויעשה מה שירצה...), ככה היה בעיראק לפני שבאו לארץ, אמר לי נהג אחד: אני הייתי בעיראק, ומתוך חמשים אלף יהודי עיראק, אף אחד לא היה מחלל שבת! ואם היו אולי עשרה מחללי שבת, נכנסים לשירותים ומעשנים, להתפרק מהסיגריות שלו... אבל בפומבי לעשן? אין דבר כזה! והיום אדם יוצא לבית הכנסת ביום שבת (בעיר אחרת, לא בבני ברק) ורואה בדלי סיגריות⁶. אבל גיע הזמן. וגם במצב הזה, יש לנו בן פורת יוסף למעלה ממאתים אלף איש במדינה שחזרו בתשובה, כל אחד והסיפור שלו. אחד שראה משהו במלחמה, וקיבל עליו לשמור שבת⁷. כמה סיפורים כאלה בימינו. ויש ארבעה יישובים לפחות (ואולי ששה) ששמרו שם שבת והערבים לא הגיעו, ניסו להגיע ולא היה בידם. זה סתם?! זה לא סתם. אנחנו צריכים לחזור בתשובה, צריכים לשמור שבת לפחות בפרהסיא, וכל השופטים האלה שנלחמים בשבת יום אחד יקחו מטאטא ויטאטאו אותם... לא ישאר מהם כלום.

מי ששומע בקול התורה יהיה לו טוב

2. שופטת אחת אומרת: מותר למכור חמץ בפסח, ואם החוק אומר שאסור למכור בפרהסיא - היא יודעת ללמוד - רש"י בכתובות דף ז' (ע"ב ד"ה במקלות) כותב שפרהסיא פירושה בפני עשרה אנשים, אז אם הוא מוכר ואין שם עשרה אנשים רק תשעה, זה לא פרהסיא... תודה רבה על הפירושים "הנחמדים" שלך. משוגעת, מטורפת, זאת שופטת?! זאת בהמה בצורת אדם! בגמרא כתוב (ב"ק דף פ"ה ע"א ועוד) "בשופטני עסקינן"⁸.

3. בחוץ לארץ כשאמרנו וידוי [ביום העצמאות], והרב ניסן פינסון ע"ה אמר וידוי, בא נשיא היהודים בג'רבא (שמו 'זופיא אשיר', זה היה יוסף חורי - זופיא חורי) ואמר: למה אתם אומרים וידוי ביום העצמאות? אתם כפוי טובה?! אז הרב פינסון היה אומר לו: המדינה כמו סוכריה, הקב"ה נתן לנו סוכריה להרגיע אותנו. והגאולה עדיין מחכה...

4. רבי כמייסד כהן ע"ה (מחבר ספר ייען עמוס) אמר לי: כל בוקר בשבת אני רואה בדלי סיגריות. והוא היה אומר לי: "ימח שמם", "ימח שמם ויאבד זכרם", "ימח שמם". למה אתה אומר ככה? כי הוא לא יכול לסבול את הדבר הזה, הוא לא יכול לסבול חילולי שבת בפומבי, לעשן סיגריות בראש כל חצות?!

5. היה אחד שאביו היה אומר לו: תשמור שבת, והוא לא שמע בקולו. אחרי שנפטר בא אליו בחלום ואמר לו: תשמור שבת ותראה מה שיהיה לך, ולא שמע בקולו. עד שלילה אחד הוא חזר מאיזה קולנוע, ואביו בא אליו בהקיש. הבן נבהל ואמר לו: אבל אתה היית כבר מת? אמר לו אביו: באתי אליך פעם אחרונה, אם אתה רוצה תחזור בתשובה ותשמור שבת. ואם לא, תלך לגיהנום! הוא הלך לחזון איש, ובלי לומר לו שום דבר, הוא אמר לו: ככה אתה מציע את אביך שיבוא אליך מהשמים? אמר לו: איך אתה יודע? אמר לו: אביך בא ואמר לי. הוא התפלל. והחזון איש אמר לו: תגיד לי, איזו זכות הייתה לך או לאביך שיבוא וידאג לך בהקיש ולא בחלום? אמר לו: אני לא יודע איזו זכות, אני אדם פשוט. לפני השואה הייתי שומר ואחרי השואה הלכתי. אמר לו הרב: לא, יש לך איזו זכות, תיזכר. והוא נזכר. אמר: אבא היה קובר מתים, ויום אחד היה נפטר שלא היה יכול לטפל בו, ואמר לי: תלך אתה תקבור אותו, ואני הסתכלתי ימינה ושאלה וראיתי שאין כלום, וקברתי אותו. אמר לו: זו הזכות. הזכות הזאת שקברת יהודי בקבר ישראל, גרמה לך שבא אליך אביך והחזיר אותך בתשובה.

כלומר בטפשים עסקינן, בכסילים וסכלים. הנה, חשבו השנה לעשות במוצאי סוכות הקפות שניות כמו שהיו עושים כל שנה. ובאו השופטים ואמרו: לא עושים דבר כזה, אנחנו חילוניים גמורים. אחרי עמל וטורח בא אחד ואמר להם: רבותי, אתם לא זוכרים את אבותיכם שבמוצאי שמחת תורה היו הולכים ולוקחים ספר תורה בשיירים ותשבחות בתל אביב?! אז השופטים התרגשו מזה, ואחד אמר לי שאפילו הורידו דמעות. אבל כשהגיע שמחת תורה, במקום לשמוח קרה לנו מה שקרה, אלף וארבע מאות איש נהרגו ביום שמחת תורה, שהפכו אותו לכאב תורה, אז אנחנו צריכים ללמוד לקח שלא נלחמים עם הקב"ה! מי שילחם בו, סופו אפס אחד גדול⁹. אנחנו צריכים לשמור על ילדינו, ועל תלמידינו, ועל כל מה שנוכל לשמור, לדבר אתם: תראו, מי ששומע בקול התורה יהיה לו טוב, ומי שאינו שומע, ובמיוחד אם יש לו הורים שהם לא בסדר והוא מתגלגל אחריהם "תחת שואה התגלגלו" (איוב ל"ד).

לברך ברכת "שהחיינו" בימי ספירת העומר

3. אם אפשר לברך שהחיינו על פרי חדש בעומר? על פירות נהגו להקל. היו מחלוקות, אבל המסקנה היא שאפשר לברך. בימי בין המצרים לא מברכים, אבל העומר הוא לא כמו בין המצרים, כי הימים האלה (ימי העומר) לא נחשבים ימי אבל. ובזמן התורה הם היו נחשבים ימים של שמחה. פסח מצד אחד, ושבועות מצד אחד, וביניהם שבעה שבועות. בכל השבועות האלה מתקדמים והולכים לספירות העליונות, לכן מותר לברך שהחיינו בימים האלה. אבל לברך שהחיינו על בגדים חדשים כדאי להחמיר. ככה כתבו כמה אחרונים שלא ללבוש בגד חדש בימי העומר. ונמצא כך בשו"ת

8. אתם יודעים איפה יש לנו אפס אחד גדול? מי שילך לקופת חולים יש שם רופא "א"ג". מה זה "אאג"? זה "אף אוזן גרון", ואני אומר "אאג" הרבה פעמים פירושו "אפס אחד גדול"... הרופא הזה לא יודע כלום. למה אתם מתפארים באף אוזן גרון? כמה פעמים לא יודעים שום דבר...

שקוע באוהלה של תורה?

קורס דיני תורה

בס"ד יוצא לדרך!

המסלול המקצועי ביותר לקראת בחינות ההסמכה לדיינות הפתיחה אי"ה מיד לאחר חג הפסח!

הקורס יועבר ע"י הרה"ג הרב אריה מושקוביץ שליט"א

ראש כולל, דיין ומו"צ

בגל כסיף רב בהנחת תלמידים למבחני הדיינות

שיעורים ומקרים ומקפידים

סידורים כתובים

כל שיעור שלישי חזרה על השיעורים הקודמים

תכנון ל"ז מבחן

שאלות חזרה

הכוננה גישית

רוצה להנשים שאיפות?

התקשר עכשיו:

03-3801122

sh033601122@gmail.com

www.033801122.com

התקנתה לשיעורי רבנות ודיינות בארץ ובעולם

95% מברכין העליות וההסמכה

שירים אסור¹⁶. [אבל ודאי שאפשר להקל ביום ששי אחרי חצות לשמוע שירים מוקלטים. וע"ע לקמן בפנינת "נאמנים דבריו"].

לכה דודי לקראת כלה בשירים ובשמחה

יב. ויותר מזה כתוב בחזון עובדיה ארבע תעניות (עמ' קע"ה) **שמותר בערב שבת חזון אחר חצות לטעום מהתבשילים של שבת, אף שיש בהם בשר, לפי שיש קצת קדושת שבת אחר חצות, ושזה מורה שמקבל את האורח [שבת קדשנו] בסכר פנים יפות. ע"כ.** והוא הדין לשמוע שירים. **לכן ביום ששי אם אני שומע ברדיו קבלת שבת, ושירים שם, אני לא סוגר את הרדיו, מותר לשמוע את זה.** [ור' משה חבושה אמר (עיין בשו"ת מקור נאמן ח"ב עמ' ר"י) שמרן הרב עובדיה ע"ה התיר לו להשמיע שם שירים]. רק מה? יש להם תירוץ. הם אומרים שהתירו את זה כי יש אנשים שבלי השירים האלה ילכו למקומות אחרים שיש שם שירים גרועים. אבל לא זה הטעם, מותר גם בלאו הכי. ביום ששי אחר חצות קדושת השבת נכנסת. היו מדינות שביום ששי אחר חצות, היו אומרים "לכה דודי" עם כלי נגינה. ככה נהגו באשכנז לפני שלוש מאות שנה, והבאתי את זה (בשו"ת מקור נאמן ח"א סי' תק"ג במהדורה החדשה). **ולכן מי שרוצה לשמוע, יכול לשמוע.** ובמיוחד אם אתה רוצה לשמוע זוהר, ואתה שומע קטע מרבי משה חבושה, ובאמצע מכניס לך קטעים של נגינה שלו או של מישהו אחר שבא בשליחותו, מותר לך לשמוע, לא חייבים לחפש חומרות מתחת לאדמה. הרי בכלל לא כתוב שלא לשמוע שירים, בזמן מרן לא היו בכלל שירים מוקלטים. [ורק שנהגו להחמיר בדור האחרון ולמדו את זה מריקודים ומחולות. אבל] אם אתה שומע אותם בימי ששי בימי העומר אחר חצות היום, לא קרה כלום.

פטירת תלמידי רבי עקיבא

יג. מרן כותב (סי' תצ"ג ס"ד) שנהגו הנשים לא לעשות מלאכה מפסח עד שבועות משקיעת החמה ואילך. וכתבו (עיין במשנ"ב ס"ק י"ח) שלא רק נשים, אלא גם גברים. אבל הרב בית דוד אומר (סי' רע"א) שלא נהגו הגברים להחמיר בזה, וככה המנהג הפשוט. וגם בנשים אמרו שאפשר **16.** ולכן **רבי כפיר פרטוש** שיהיה בריא לא מביא לנו עוד בימי העומר [כששר לפני השיעור]. פעם היה אומר הרב אלבו: כתוב, "אשירה לה' בחיי, אומרה לאלהי בעודי" (תהלים ק"ד, ל"ג), אל תקרי "בעודי" אלא "בעודי" - בעוד שלי... לכן הוא שר כמה דקות בלי כלים. אבל די לנו שהשירים שלו מאד יפים.

נאמנים דבריו

יש מצוה לשמוח בשבת וכמו שאמרו בספרי (בהעלותך פסקא ע"ז). ולכן למרות שלא שומעים שירים בכלי נגינה בימי העומר, אבל בע"ש אחר חצות מותר. האיסור לשמוע כלי נגינה בימי העומר לא כתוב בהלכה, כי בימי מרן היו אוסרים כלי נגינה כל ימות השנה כמבואר בש"ע סי' תק"ס. ואיך היום אנו שומעים כלי נגינה בימות השנה, הרי לכאורה זה נגד דברי מרן? תירץ מרן הרב עובדיה בשו"ת יחיה דעת (ח"א סי' מ"ה) בהערה בשם הרב חלקת יעקב (סי' ב"ב) שיש סברא גדולה להתיר, הואיל ובשעה שגזרו לאסור הזמר לא היה הרדיו בעולם ולא חלה עליו הגזירה, ואע"פ שכל מיני זמר, אפילו אלה שנתחדשו אח"כ נכללים בגזרת חז"ל, מ"מ ברדיו שאין המנגנים נראים לשומעים והקול נשמע ממרחקים, נחשב כפנים חדשות ואינו בכלל הגזירה ע"ש. והרב מגן אברהם (סי' תצ"ג א"א) כתב לאסור לעשות ריקודין ומחולות בימי העומר. והרב כפי אהרן (סי' נ"ב) כתב שגם לדעת המתירים לנגן בכלי שיר ממש במשך ימי השנה, יש לאסור לנגן בכלי שיר בימי העומר, ע"ש. אבל לגבי רדיו או טייפ מנין לנו להחמיר. אלא שהפוסקים האחרונים ס"ל להחמיר בזה. אבל מ"מ לכבוד שבת יש להתיר, כי בע"ש אחר חצות מתחלת קדושת שבת בגלוי וכמ"ש בשער הכוונות (דף ס"ב ע"א).

יש שואלים: אמנם יש מצוה לשמוח בשבת, אבל עכשיו רק ערב שבת? אבל זו לא שאלה, כי כאשר אדם עושה דברים המשמחים בע"ש אחר חצות, זה נותן לו שמחה בשבת. וכמו שפסק הרמ"א בס' תקנ"ג ס"ב שלא ילמד תורה ולא יטייל בערב תשעה באב, ואע"פ שמוותר בכל חמשה עיניים עד השקיעה. והטעם שאסור בעניינים אלו הסבירו האחרונים כי זה מביא לו שמחה גם בליל תשעה באב. ולהבדיל ק"ו ששירים בע"ש אחר חצות מביאים שמחה לאדם בליל שבת.

להקל במקום צורך (עיין בחזו"ע יו"ט עמ' ער"ב). ולמה לא עושים מלאכה? כי אמרו באותו זמן נפטרו תלמידי רבי עקיבא, [ובערב היו עסוקים בקבורתם]. אני הייתי כותב בפשיטות - והמקור הוא לא שלי, אלא הרב עץ יוסף שעל עין יעקב שאמר את זה - שיש אומרים שהם לא נפטרו באסכרה. כולם מתו באסכרה! וכי זו מחלה מדבקת שבאה רק לתלמידי רבי עקיבא?! אלא הם מתו על ידי החיילות של הרומאים. (אסכרה זה "עסכר" ו"עסכר" פירושו חיילים). ומצאו ראה לזה מדברי רב שרירא גאון שאמר שמתו מתוך "שמדא". אמרו לי: שמדא הכוונה שנשמדו, אבל זה לא הפשט. שמדא פירושו גזירה של הגוים. יש גמרא בכתובות (דף ג' ע"ב. ככה ג' הראשונים שם) "שמדא עבידא דבטלה" - הגזירות של אומות העולם רגילים להתבטל, היום גוזרים, ומחר תן לו קצת שוחד ומבטלים את הגזירה. אז זה פירוש שמדא, אומות העולם הרומאים התנפלו עליהם. מצאנו ברמב"ם (פי"א מהלכות מלכים ה"ג) שרבי עקיבא היה חוגר כלי מלחמתו נגד הרומאים, והוא נפל בעוונותינו הרבים, אז אם הוא היה לובש כלי מלחמה נגד הרומאים, כ"ש שתלמידיו הלכו להילחם, אז הם נפטרו שם. ולפי זה לא כמו שכולם חושבים שמפני שלא נהגו כבוד זה בזה "ירד עליהם הברד ומתו" (שמות ט', י"ט). זה לא בדיוק כך, אלא מתו ע"י הרומאים שפגעו בהם. ואנחנו היום ברוך ה' שהרומאים עברו מן העולם, הם וגזירותיהם וכל המשוגעים שכמותם, ואנחנו נזכה לגאולה שלמה במהרה בימינו, אמן ואמן.

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב, הוא יברך את כל השומעים כאן, ואת כל השומעים בקול ברמה, וכל הרואים אחר כך בעלונים, ה' יתברך יתן להם חיים בריאים, חיים טובים, שבניהם ילכו בדרכיהם - דרכי התורה, וישמרו שבת, ונזכה לגאולה שלמה במהרה בימינו אמן ואמן.

יש לך שאיפות גבוהות?

קורס דיני נדרים

בס"ד יוצא לדרך!

המסלול המקצועי ביותר לקראת בחינות ההסמכה לדיינות הפתיחה אי"ה מיד לאחר חג הפסח!

יחס אישי ומשפחתי וניהול מקצועי של תהליך הרישום למבחני הדיינות

מבנה הקורס

פעם בשבוע בלבד בשעות הערב ימי שלישי בין השעות 19:00-22:30

ניתן להצטרף לקורס בזום!

רוצה להנשים שאיפות? התקשר עכשיו: 03-3801122

sh033601122@gmail.com www.033801122.com

95% מנבאים הצלחה בהסמכה

ט איפות

התקבצו לחיפוש רבנות ויישום פת ותיאור

ומגדל חנואל עד

מתוך שיחותיו ודרשותיו של מורנו ראש המוסדות הגאון הגדול רבי חנואל כהן שליט"א ראש ישיבת 'לבינימון אמר' ברכיה

גדולים על הקטנים

ויאמר ה' אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו (ויקרא כ"א, א). שני מחנכים לילד אחד

נאמר בפרשה: "אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם" וגו'. שאלו רבותינו (יבמות ק"ד ע"א), מדוע כתוב פעמיים "אמור" ו"אמרת"? אלא כוונת הכתוב להזהיר גדולים על הקטנים, יחד עם הגדולים לחנך גם את הילדים של הכהנים שיתרחקו מטומאת מת. ונשאלת השאלה, למה התורה כפלה האמירה דוקא בענייני טומאה וחינוך הילדים, מה מיוחד בזה?

אלא ראיתי באור נפלא של הגאון רבי זלמן סרוצקין זצ"ל בספרו "אזנים לתורה". לילדים יש שני מחנכים, מקבלים חינוך מהבית, אבל מקבלים חינוך גם מהרחוב. אין דבר כזה שאדם שיוצא לרחוב לא נסחף אחריו, הוא רואה, הוא שומע, וזה משפיע. שם נמצאת מלחמת החינוך

האמיתית, שהילדים לא ייגררו אחרי הרחוב. לכן בזה התורה מזהירה אותנו יותר, אם אתה רואה שהילד ח"ו קצת נסחף, עוד פעם תזהיר אותו, ובמיוחד בענייני טומאה, כי הטומאה משנה את המהות של האדם לרעה.

תמונה אחת

אבל האזהרה היא לא רק לגבי חינוך הילד, אלא גם לגבי האב עצמו. "להזהיר גדולים על הקטנים", שהזהיר של הגדולים יהיה על הקטנים. להראות לילד דוגמא אישית, איך האב הולך לשיעורי תורה, איך הוא מכבד את התורה ואת חכמיה, התנהגות לפי קויו היותר, האמת והצדק, יחד עם מדות טובות. הדוגמא האישית משפיעה על הילדים לטוב ולרע, וכמו שאומרים - תמונה אחת שוה אלף מילים.

ואנחנו צריכים לשים לב שחלילה לא תהיה דוגמא אישית שלילית. רבנו יוסף חיים זצ"ל מספר, שילד אחד ניגש לאכול לחם ולא נטל ידיו, וכשראה זאת אביו, כעס עליו ואמר לו: "הושט את ידך!", ולקח מקל על מנת להכות אותו. כשהניף את המקל על ידו, הזיז הילד את ידו מהיד של אביו, והמקל היכה באב בכל הכוח. האב נאנח והבין חי"ך. אמר האב לבן: "שתיים רעות עשית! גם הזזת את היד, וגם אתה מחי"ך?". הבן עצר את החי"ך וענה לאביו: "אבא! המקל מצא את ידך, כי גם אתה לא נטלת אותן!". אנחנו צריכים מאד להזהר במעשים שלנו, ובמיוחד בפני הילדים.

ציור אחד שוה

היו שני אברכים שנהגו ללמוד בכל לילה משניות בחברותא, במשך חצי שעה, מהשעה אחת עשרה וחצי עד השעה שתיים עשרה. באחד הימים אחד מהם היה צריך לטוס לחו"ל, והם לא רצו להפסיק את הלימוד חברותא, ולכן למדו בטלפון חצי שעה בכל לילה. בעבר שיחות לחו"ל היו עולות הרבה, על השיחות לא היו מבצעים כמו היום, הם שילמו חמש מאות שקל! אבל בכל זאת הם היו לומדים, מתחלקים בתשלום, אבל לא היו מפסידים את הלימוד המשותף.

הילדים קלטו את זה. יום אחד, אשת אחד האברכים בקשה מהילד בן השלש לצייר לה ציור, ומה הילד צייר? רחוב חשוך, בבית יש שלחן עם ספר פתוח, ואבא יושב ליד הספר ולומד. הילד הפנים את זה - "אבא שלי לומד תורה!". זה משפיע מאד, ואז אדם זוכה שבנו עובד את ה' ולומד תורה לא רק כשנמצא לידו, אלא גם כשהוא לבד.

ובזה שמעתי מממ"ד רעט"ר הגאון רביניון חורי זצ"ל, לבאר את הפסוק: "ולמדתם אותם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך" וגו' (דברים י"א יט). ויש בזה קושיא, מדוע פתח בלשון רבים

"את בניכם", וסיים בלשון יחיד "בשבתך בביתך ובלכתך בדרך"? היה צריך לומר "בשבתכם" ו"בלכתכם"? אלא הסביר הרב, הכתוב "בשבתך בביתך" רומז על האב, שיחנך את בניו עד שגם אם הוא בביתו וגם אם הוא מחוץ לביתו והולך לדרכו, עדיין הם לומדים בתורה ומדברים בה. הוא יכול להיות בטוח שהם שקועים בתורה באמת.

חינוך מאהבה

כמו כן, הלשון בפסוק היא לשון אמירה. דיבור והגדה אלו לשונות קשות, אבל אמירה זו לשון רכה. הפסוק בא ללמד לנו, שהחינוך צריך להיות בצורה נעימה, באהבה ובחביבה. להזהיר גדולים על הקטנים, כלומר להזהיר את הגדולים שידעו איך לחנך את הקטנים, לחנך תמיד באהבה, וכמו שאמרו חז"ל (סוטה דף מ"ז ע"א): שמאל דוחה וימין מקרבת. וכמה פעמים אמר מרן ראש הישיבה רבנו מאיר מאזוז שליט"א, שבימינו צריך לקרב את הילד בשתי הידיים, בימין ובשמאל. ואפשר גם כן לרמוז, שלצורך זה כפל בפסוק "אמור" ו"אמרת", שבשתי הידיים צריך לקרב בלשון רכה. וגם כשאדם כועס על בנו ומעניש אותו, צריך שהכל יהיה באהבה ובחביבה. שחלילה הילד לא יחשוב ולא ידמה שאביו שונא אותו ולכן מעניש אותו, או שמעניש אותו בגלל שכועס עליו, זה חינוך לא טוב! זה גורם אחר כך להרבה מתחים, וחלילה גם להרבה תקלות! צריך שהבן יבין שמה שעושים זה רק בשבילו ולטובתו.

ה' יזכה אותנו ואת כל עם ישראל, שנראה את כל יוצאי חלצינו הולכים בדרך ה' ובמסורת אבותינו, אמן כן יהי רצון.

חיינו

אנחנו סופרים את הימים לקבלת האוצר, ודווקא עכשיו:

הבנ"ץ לא סופר אותנו, שר האוצר מספר את תקציב הישיבות והכוללים. כעת ירד התקצוב הממשלתי עבור אברך ובחור בן עליה המחזיק את העולם בלימודו! בממלכת התורה 'חכמת רחמים' בברכה ממשיכים להחזיק תורה בכל עוז.

היום, ימי ספירת העומר תשפ"ד אתה שר האוצר האמיתי!!!

הכנס לביתך את האוצר! התקשר כעת ותרום עבור החזקת אוצר התורה של אברך בחודש על סך 846 ש"ח או עבור החזקת אוצר התורה של בחור בחודש על סך 470 ש"ח חייגו: 08.6727523 או בעמדות נדרים פלוס בורא העולם יפתח לך את אוצרו הטוב. והזכות תגן עליך מכל רע בעת קטנה זו של המלחמה!

התורמים יקבלו לביתם תעודת 'שר אוצר' כדון ישוער וזבולון חתומה בידי גדולי הדור שליט"א

בית נאמן

צ"א תשכח מפי

שמענו בזכותיה דבר יוחאי

תיקון נפטרים

שתיק המקובל האלוקי רבי יהודה פתאיה זצ"ל

ותיקון כרת

עם תשעת השלבים, לישועה הברורה: פדיון לנפש, הוצאת עין הרע, ברכות הכהנים. צדקה, שופר, הקפות, זוהר ותהילים, ברכה באוהל הצדיקים!

התיקונים יערכו בהילולת התנא האלוקי רבי

שמעון בר יוחאי זיע"א

עלות כל שם 120 ₪ (לחיים טובים וארוכים)

שם נוסף 72 ₪ (גימט' חס"ד)

רב קווי או בעמדות נדרים פלוס

08-6727523

למסירת שמות חייגו או שלחו הודעה עכשיו: